

Τῆ ΙΒ΄ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

Μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Σπυρίδωνος, Ἐπισκόπου Τριφυθοῦντος, τοῦ Θαυματουργοῦ.

Ἐὰν ἡ παροῦσα τοῦ Ἁγίου Ἑορτὴ
δὲν τύχη τῇ Κυριακῇ τῶν Προπατόρων,
ἢ τούτου Ἀκολουθία φάλλεται,
καθὼς ἐστὶν ἐφεξῆς τετυπωμένη.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ὁ ἱερεύς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ΄ (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθησ σου σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραξιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῶων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ἃς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία

ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἢ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρούμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἐρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἄντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'). Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

**Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·**

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

*** * ***

Ἡ ΣΤΙΧΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΨΑΛΤΗΡΙΟΥ

Στιχολογοῦμεν τοῦ, Μακάριος ἀνὴρ, τὴν ἀ' στάσιν. Εἶτα·

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

*** * ***

ΟΙ ΕΠΙΛΥΧΝΙΟΙ ΨΑΛΜΟΙ

Ἦχος Πα ρ

Κ^{Πα}υ ρι ι ε ε κε ε κρα α α ξα α προ ος σε
ει σα κου ου σο ο ον μου ει σα κου σο ο ον μου
Κυ υ ρι ι ι ε Κυ ρι ε ε κε ε ε κρα
ξα α προ ο ος σε ει σα α α α κου σο ον
μυ ρ προ ο ο σχες τη φω νη η η τη ης δε η η η
σε ω ω ω ως μου εν τω κε κρα γε ναι με
ε προ ο ος σε ει σα κου σο ον μου Κυ υ ρι ι
ε

Κ^{Πα}α τευ θυν θη τω η προ ο ο ο σευ ευ χη
η η μου ως θυ μι α α μα α ε νω ω ω πι
ο ο ο ον σου ε παρ σις τω ω ω ων χει ρω
ω ων μου θυ σι ι α ε ε ε σπε ε ρι ι νη
η ει σα κου σο ον μου Κυ υ ρι ι ε

Θ^{Πα} ου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι ι μου και
θυ ρανπε ρι ο χης πε ρι τα χει λη μου ^{u q}

Μ^μ η εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους
πο νη ρι ι αστου προ φα σι ζεσθαι προ φασεις εν α μαρ
τι ι αις ^{u q}

Σ^{Πα} υν αν θρω ποις ερ γα ζο με ε νοις την α νο μι
ι α αν και ου μη συνδυ α σω με τα των εκλεκτων αυ
των ^{u q}

Π^{Πα} αι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε λεγ ξει
με ^Δ ε λαιον δε α μα ρτω λου μη λι πα να α τωτην κε φα
λη ην μου ^{u q}

Ο^μ τι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις ευ δο κι
αις αυ των ^{u q} κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τρας οι
κρι ται αυ των ^{u q}

Α κου σον ται τα ρη μα τα α μου ο τι η δυν

θησαν ^Δω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης ^Δδι ε

σκορ πι σθητα ο στα αυτων παρα τον Α α δην ^υ

Ο ^μτι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι οφθαλ

μοι οι μου ^Δε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ

χη ην μου ^υ

Φ ^μυ λα ξον με α πο πα γι ι δος ης συ νε στη

σαν το ο μοι ^Δκαι α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων

την α νο μι ι αν ^υ

Π ^{Πα}ε σουν ται αι εν α μφι βλη στρω αυ των οι α μαρτω

λοι ^Δκα τα μο νας ει μι ε γω ^Δε ως αν πα ρε ελ

θω ^υ

Φ ^μω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω

νη μου προς Κυ υ ρι ον ε δε η η θην ^υ

Ε ^{Πα}κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σι ιν

μου την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του α πα γγε λω ^υ

Ε ^{Πα}ν τω εκ λει πειν εξ ε μου το Πνευ μα μου και συ

εγ νωστας τρι βουςμου

Ε^{Πα} ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο ο μην ε

κρυ ψαν πα γι δα μοι

Κ^{Δι} α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλεπον

και ουκ ην ο ε πι γι νωσκωνμε

Α πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ ε στιν ο

εκ ζη τωντην ψυ χη ην μου

Ε^{Κε} κε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει ει πα συ ει

η ελ πις μου με ρι ις μου ει εν γη ζωντων

Π^{Κε} ρο ο σχε σπρος την δε η σι ιν μου ο ο τι

ε τα πει νω θην σφοδρα

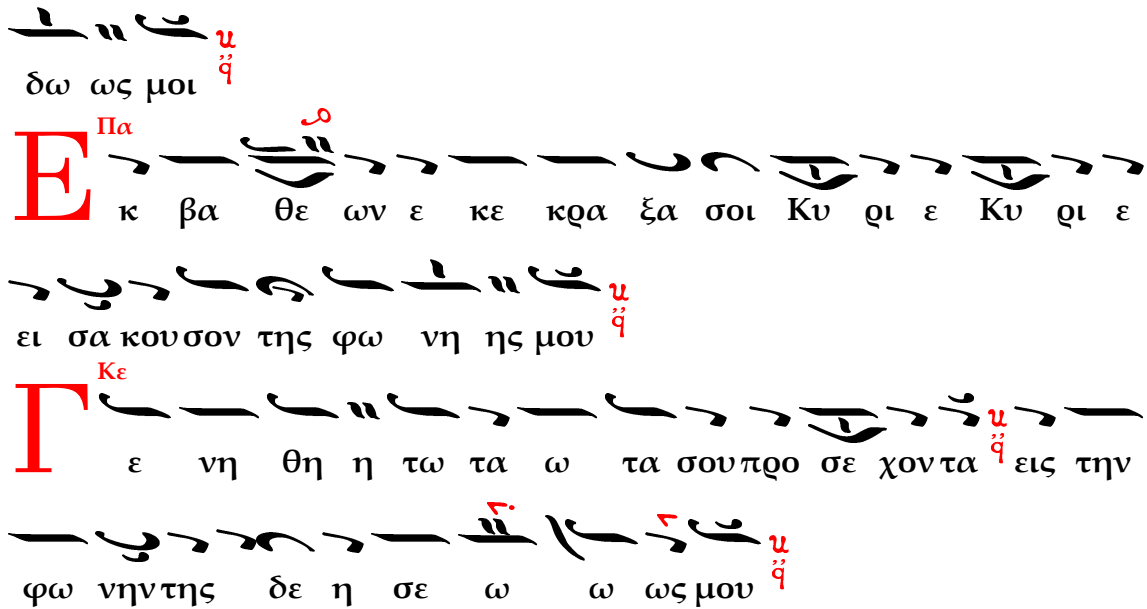
Ρ^{Δι} υ σαι με εκ των κα τα δι ω κοντων με ο τι ε

κρα ται ω θησαν υ περ ε με ε

Ε^{Πα} ξα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χη ην μου του

ε ξο μο λο γη σασθαιτω ο νο μα τι σου

Ε^{Πα} με υ πο με νου σι δι και οι ε ως ου αν τα πο

Ἰστώμεν στίχους Γ', καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα
 Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἱεράρχου, δευτεροῦντες αὐτά.

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Στίχ. α'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἰλασμός ἐστιν.

Χαίροις Ἀρχιερέων κανῶν, τῆς Ἐκκλησίας ἀδιάσειστον ἔρεισμα· τὸ κλέος τῶν Ὁρθοδόξων· ἡ τῶν θαυμάτων πηγὴ· τῆς ἀγάπης ῥεῖθρον μὴ κενούμενον· φωστῆρ ὁ πολύφωτος· τὸ τοῦ Πνεύματος ὄργανον· ὁ νοῦς ὁ θεῖος, ὁ πραῦς καὶ ἀκέραιος, ὁ ἀπλότητι, ἀληθεῖ καλλυνόμενος. Ἄνθρωπε ἐπουράνιε, ἐπίγειε Ἄγγελε, τοῦ ἀμπελῶνος ἐργάτα, ὁ τοῦ Χριστοῦ φίλος γνήσιος· αὐτὸν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. β'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε· ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Χαίροις Ἀρχιερέων κανῶν ...

Στίχ. γ'. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Πρᾶος καὶ κληρονόμος τῆς γῆς, σὺ τῶν πραέων ἀληθῶς ἀναδέδειξαι, Σπυρίδων Πατέρων δόξα, ὁ ταῖς νευραῖς τῶν σοφῶν, καὶ ἀπλῶν σου λόγων, θεία χάριτι, ἐχθρὸν τὸν παμπόνηρον, καὶ παράφρονα Ἄρειον, ἐναποπνίξας· καὶ τὸ δόγμα τὸ ἔνθεον, καὶ σωτήριοι, ἀνυψώσας ἐν Πνεύματι· πάντας τοὺς Ὁρθοδόξους τε, φωτίσας τρανότατα, ἕνα δοξάζειν τὸν Λόγον, ὡς ἀληθῶς ὁμοούσιον, Πατρὶ προανάρχω, παρεχόμενον τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. δ'. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Πρῶτος καὶ κληρονόμος τῆς γῆς ...

Στίχ. ε'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Πάθη ἀπονεκρώσας σαρκός, νεκροὺς ἐν χάριτι Θεοῦ ἐξανέστησας· καὶ ὄφιν χρυσοῦν εἰργάσω· καὶ ποταμοῦ τὰς ὀρμάς, προσευχῇ σου Πάτερ ἐχαλίνωσας· νυκτὸς βασιλεῖ δέ, ἐπιφανεῖς κινδυνεύοντι, τοῦτον ἰάσω, τῇ καθ' ὕπαρ ἐγγύτητι, τοῦ Κυρίου σε, παραδόξως δοξάζοντος. Ὅθεν μεγαλοφώνως σου, τὴν μνήμην γεραίρομεν, καὶ τῶν λειψάνων Σφυρίδων, τὴν ἱεράν θήκην σέβομεν, ἐξ ἧς ἀναβλύζεις, ἰαμάτων θεῖα ῥεῖθρα, καὶ μέγα ἔλεος.

Στίχ. ς'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Πάθη ἀπονεκρώσας σαρκός ...

Δόξα. **Ἀνατολίου.**

ᾠχος $\frac{4}{9}$ Πα ρ

Δ ^{Πα} ο ξα Πα τρι και Υι ω ω $\frac{9}{9}$ και Α γι ω Πνε ε
ε ευ μα α α α τι $\frac{9}{9}$

Ο ^{Πα} σι ε πα τερ μα κα ρι ι ε Σπυ ρι ι ι δω ων
σο ο φε $\frac{9}{9}$ την νε κραν ω ω σπε ερ ζω ω σαν $\frac{22}{9}$ ε πη
ρω τας δι ι α γα α α πη ην Θε ε ε ου $\frac{9}{9}$ ο
φιν δε με τε βα α λε ε ες ει εις χρυ υ σον $\frac{9}{9}$ ο πε
νι ι αν α α σκων $\frac{9}{9}$ ρυ σιν δε Ε πε ε σχες πο
ο τα α μου $\frac{22}{9}$ συ υμ πα θη η η σα ας λα α

α ω βασιλει δε παρε εστη ης ι α α τηρ
 τη η προ νοι οι οι α α Θε ε ε ου νε
 κρους δε πα λιν η γει ει ρας ως αυ του ου ου μα
 α θη η η της την πι στιν δε Ε τρα νω ω σας α
 να με ε σον πα τε ε ρων πο ολ λων πα αν τα ου
 ουν ι ι σχυ υ ων εν τω εν δυ να μουν τι σε ε
 ε ε Χρι ι ι ι στω αυ τον και νυν ι κε τευ
 ε σω θη ναι τας ψυ χα α α ας η η η η μων

Και νυν. Προεόρτιον.

Ἦχος Πα

Και νυ υ υ υν και αι αι α α ει και εις
 τς ς ςς αι αι ω ω ω νας των αι ω ω ω
 νων α α α μην

Σπη η λαι ο ον ε ε ευ τρε ε πι ι ι ζου
 η Α μνα ασ γαρ η η η κει ει εμ βρου ον φε ε ρου
 σα α Χρι ι ι στον φα τη η δε ε υ υ υ πο ο

δε ε ε χου τον τω λο γω λυ υ σα αν τα της
 α λο γου πρα α α α ξε ε ε ε ως η μα ας
 τους γη η γε ε ε νεις ποι με νες α α α γρα αυ
 λου ου ουν τες μαρ τυ ρει ει ει τε θα αυ μα το
 ο φρι ι ι κτον και μα γοι ε ε εκ Πε ερ σι
 ι ι δος χρου σον και λι ι βα α νο ο ον και αι σμν
 υ υρ ναν τω βα σι λει ει προ σα α ξα α α
 τε ο τι ω φθη Κυ ρι ι ος εκ Παρ θε ε νου
 Μη η η η τρος ον περ και κυ ψα α σα α α δου λι ι
 κως η Μη τηρ προ ο ο σε κυ υ νη η η η σε
 και προ σε φθεγ ξα το τω εν αγ κα λαις α αυ της πως
 ε νε σπα α α α ρη η η ης μοι η πως μοι ε
 ε ε νε ε φυ υ υ ης ο Λυ τρω τη ης μου και Θε ο
 ο ο ο ος

ΕΙΣΟΔΟΣ - ΕΠΙΛΥΧΝΙΟΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑ

Ψαλλομένου τοῦ Καὶ νῦν γίνεται ἡ εἴσοδος ὑπὸ τοῦ ἱερέως καὶ τοῦ διακόνου.

Ὁ διάκονος: Σοφία· ὀρθοί.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχινον εὐχαριστίαν χῶμα·
 Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανίου, ἀγίου,
 μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, *
 ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον
 Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς
 αἰσίαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σε δοξάζει.

Φῶς ἰλαρόν. Μέλος παλαιόν, ἐξήγησις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

Ἦχος Δι-Θ

Φ ὠς ι ι λα α ρο ο ον α γι ι α ας
 δο ο ο ξης α α θα α να α α α α τῃ
 ς ς Πα α α τρος ου ρα α νι ι ι ου α α γι ι ι
 ου μα κα α ρος Ι η η σς ς ς Χρι ι
 στε ε ε ελ θο ο ον τες ε πι τη η ηην
 η η λι ι ι ου δυ υ υ υ υ σιν ι ι
 δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ι νο ον
 υ υ μνς ς με ε εν Πα α τε ε ε ρα Γι υι ο
 ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ευ μα α α
 Θε ε ε ον α ξι ι ο ο ον σε ε εν πα α α σι
 και αι ροι οι οισ υ υ μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι
 αι αις αι σι ι ι αις Υι υι ε ε Θε ε ς

 ς ς ζω ω η η ην ο ο ο δι δς δι ι ο ο ο

 ο ο κο ο σμος σε ε δο ξα α α α α α

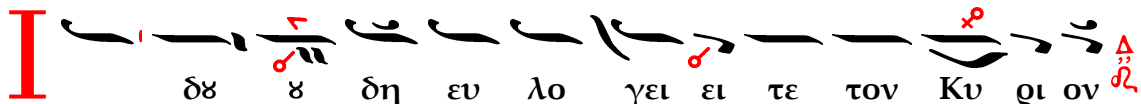
 α α ζει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ΤΟ ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

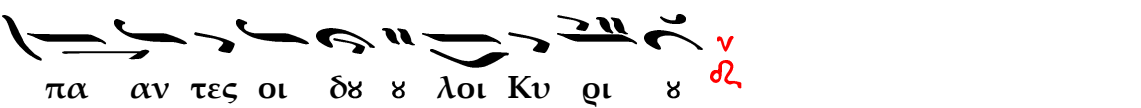
Ὁ διάκονος: Ἐσπέρας προκείμενον.

Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας.

Ἦχος πλ' Νη ρ

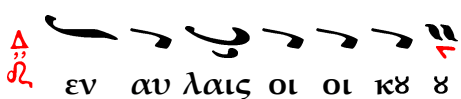

 I δς ς δη ευ λο γει ει τε τον Κυ ρι ον

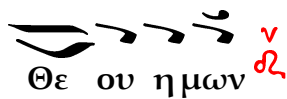

 πα αν τες οι δς ς λοι Κυ ρι ς

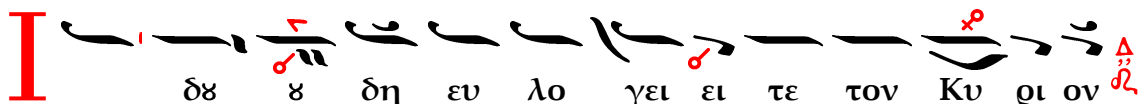
Στίχ. α'. Οἱ ἐστώτες ἐν οἴκῳ Κυρίου,

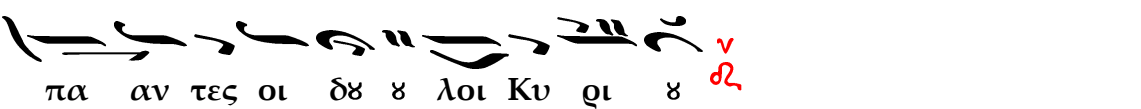
 εν αυ λαις οι οι κς ς

 Θε ου ημων

 I δς ς δη ευ λο γει ει τε τον Κυ ρι ον

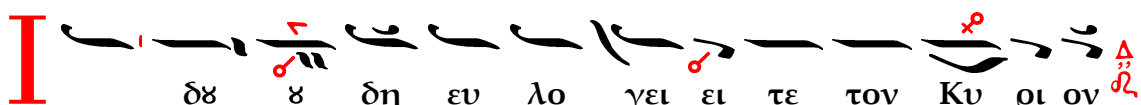
 πα αν τες οι δς ς λοι Κυ ρι ς

Στίχ. β'. Ἐν ταῖς νυξίν ἐπάρατε τὰς χεῖρας ὑμῶν εἰς τὰ ἅγια

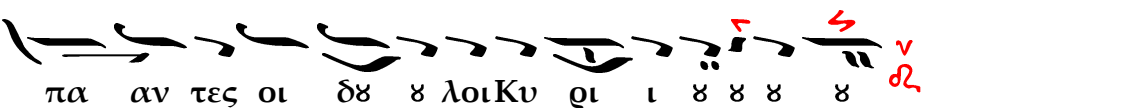

 και ευ λο γει τε ε τον Κυ ρι ον

 I δς ς δη ευ λο γει ει τε τον Κυ ρι ον

 πα αν τες οι δς ς λοι Κυ ρι ι ς ς ς ς

Τῆ Δευτέρα ἑσπέρας.

Ἦχος ᾠ̣ Δι̣ - Θ̣

Κ υ υ ρι ος ει σα κς σε ται μς εν τω

κε κρα γε ε ναι με προσ αυ τον

Στίχ. α'. Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαι με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεὸς τῆς

δικαιοσύνης μου· ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με. Οἰκτείρησόν με και

ει σα κςσοντησπροσευ χη ης μς

Κ υ υ ρι ος ει σα κς σε ται μς εν τω

κε κρα γε ε ναι με προσ αυ τον

Στίχ. β'. Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι καὶ ὑπνώσω, ὅτι

σύ, Κύριε κα τα μο νας επ ελ πι δι κα τω κι

σα ας με

Κ υ υ ρι ος ει σα κς σε ται αι μς εν τω

κε κρα γε ναι με προς αυ το ο ον

Τῆ Τρίτη ἑσπέρας.

Ἦχος ᾠ̣ Πα φ

Τ ο ε λε ος σς Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με

πα σαστας η με ρασησζω ης μς

Στίχ. α'. Κύριος ποιμαίνει με καὶ οὐδέν με ὑστερήσει· εἰς τόπον

χλόης $\Delta \delta \zeta$
ε κει με κα τε σκη νω σεν $\Delta \delta \zeta$

Το ε λε ος σθ Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με $\Delta \delta \zeta$

$\pi \rho$
πασσαστη με ραστησζω ης μη $\pi \rho$

Στίχ. β'. Ἐὰν γὰρ καὶ πορευθῶ ἐν μέσῳ σκιᾶς θανάτου οὐ

φοβηθήσομαι κακά $\Delta \delta \zeta$
ο τι συ υ μετ ε μη ς ς ει $\Delta \delta \zeta$

Το ε λε ος σθ Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με $\Delta \delta \zeta$

$\pi \rho$
πασσαστη με ραστησζω η ης μη ς ς $\pi \rho$

Τῇ Τετάρτῃ ἑσπέρας.

Ἦχος $\pi \rho$ Κε ρ

Οθε ος εν τω ο νο μα τι σθ σω σον με $\nu \zeta$

$u \rho$
και εν τη δυναμει σθ κρινεις με $u \rho$

Στίχ. α'. Ὁ Θεὸς εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου $u \rho$
ε νω τι $u \rho$

χ
σαι τα ρηματα τστο ματοςμη $u \rho$

Οθε ος εν τω ο νο μα τι σθ σω σον με $\nu \zeta$

$u \rho$
και εν τη δυναμει σθ κρινεις με $u \rho$

Στίχ. β'. Ἴδου γὰρ ὁ Θεὸς βοηθεῖ μοι χ
και ο Κυ ρι ος $u \rho$

$u \rho$
αντιληπτω της ψυχηςμη $u \rho$

Ο Θε ος εν τω ο νο μα τι σα σω σον με ^{ν'} ²²

και εν τη δυνα μει σα κρινεις με ε ε ε ^υ ⁹

Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας.

Ἦχος Δι-Θ.

Η βο η θει α α μα πα ρα Κυ ρι ι ι

8 ^Δ τ8 ποι η σαντος τον 8 ρα νον και την γη ην ^ε

Στίχ. α'. Ἦρα τοὺς ὀφθαλμοὺς μου εἰς τὰ ὄρη ^Δ ο θεν η ξει

η βο η θει α μα ^Δ

Η βο η θει α α μα πα ρα Κυ ρι ι ι

8 ^Δ τ8 ποι η σαντος τον 8 ρα νον και την γη ην ^ε

Στίχ. β'. Κύριος φυλάξει σε ἀπὸ παντὸς κακοῦ ^Δ φυ λα ξει

την ψυ χην σα ο Κυ ρι ος ^Δ

Η βο η θει α μα πα ρα Κυ ρι ι 8 ^{ζ'} τ8

ποι η σαντος τον 8 ρα νο ον και τη ην ^χ γη η ⁷

ην ^Δ

Τῆ Παρασκευῆ ἑσπέρας.

ᾠχος ᾠ Γα φ

Ο ^{Γα} ^{Νη} Θε ος α ντι λη πτωρ μ ε ι ^Δ ^δ το ε λε

^{Γα} ο ος σ ε προ φθα α σει με ^Γ ^ζ

Στίχος α'. ^{Γα} ^Χ **Ε** ξε λ ε με εκ των ε χ θρων μ ο Θε

^{Νη} ος ^Δ ^δ και εκ των ε πα νι στα ^Χ ^{Νη} με νων επ ε με ε λυ

^Μ τρω σαι αι με ^Γ ^ζ

Ο ^{Γα} ^{Νη} Θε ος α ντι λη πτωρ μ ε ι ^Δ ^δ το ε λε

^{Γα} ο ος σ ε προ φθα α σει με ^Γ ^ζ

Στίχος β'. ^{Γα} ^Χ **Ρ** υ σαι με εκ των ε ρ γα ζο με νων την

^{Νη} α νο μι αν ^Δ ^δ και εξ αν ^Χ ^{Γα} δρων αι μα των σω σον

^Γ ^ζ με

Ο ^{Γα} ^{Νη} Θε ος α ντι λη πτωρ μ ε ι ^Δ ^δ το ε λε ο

^Χ ος σ ε προ φθα σει με ε ε ε ^Γ ^ζ

ΤΑ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ

Ζήτηι αὐτὰ εἰς τὴν ζ' τοῦ παρόντος.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα

(ι' 7, γ' 13-16, ἐκλογή).

[η' 6, 34, 35, 4, 12, 14, 17, 5-9· κβ' 21, 19· ιε' 4]

Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων, καὶ εὐλογία Κυρίου ἐπὶ κεφαλὴν

αὐτοῦ. Μακάριος ἄνθρωπος, ὃς εὔρε σοφίαν, καὶ θνητός, ὃς εἶδε φρόνησιν. Κρεῖσσον γὰρ αὐτὴν ἐμπορεύεσθαι, ἢ χρυσίου καὶ ἀργυρίου θησαυρούς. Τιμιωτέρα δὲ ἐστὶ λίθων πολυτελῶν· οὐκ ἀντιτάσσεται αὐτῇ οὐδὲν πονηρόν· εὐγνωστός ἐστὶ πᾶσι τοῖς ἐγγίζουσιν αὐτῇ· πᾶν δὲ τίμιον, οὐκ ἄξιον αὐτῆς ἐστίν. Ἐκ γὰρ τοῦ στόματος αὐτῆς ἐκπορεύεται δικαιοσύνη, νόμον δὲ καὶ ἔλεον ἐπὶ γλώσσης φορεῖ. Τοιγαροῦν ἀκούσατέ μου, ᾧ τέκνα, σεμνὰ γὰρ ἐρῶ· καὶ μακάριος ἄνθρωπος, ὃς τὰς ἐμὰς ὁδοὺς φυλάξει. Αἱ γὰρ ἔξοδοί μου, ἔξοδοι ζωῆς, καὶ ἐτοιμάζεται θέλησις παρὰ Κυρίου. Διὰ τοῦτο παρακαλῶ ὑμᾶς, καὶ προΐεμαι ἐμὴν φωνὴν υἱοῖς ἀνθρώπων. Ὅτι ἐγὼ ἡ Σοφία κατεσκεύασα βουλήν καὶ γνῶσιν καὶ ἔννοιαν ἐγὼ ἐπεκαλεσάμην. Ἐμὴ βουλή καὶ ἀσφάλεια, ἐμὴ φρόνησις, ἐμὴ δὲ ἰσχύς. Ἐγὼ τοὺς ἐμὲ φιλοῦντας ἀγαπῶ, οἱ δὲ ἐμὲ ζητοῦντες, εὐρήσουσι χάριν. Νοήσατε τοίνυν ἄκακοι πανουργίαν, οἱ δὲ ἀπαίδευτοι ἔνθεσθε καρδίαν. Εἰσακούσατέ μου καὶ πάλιν, σεμνὰ γὰρ ἐρῶ, καὶ ἀνοίγω ἀπὸ χειλέων ὀρθά. Ὅτι ἀλήθειαν μελετήσῃ ὁ λάρυγξ μου, ἐβδελυγμένα δὲ ἐναντίον ἐμοῦ χεῖλη ψευδῆ. Μετὰ δικαιοσύνης πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου· οὐδὲν ἐν αὐτοῖς σκολιόν, οὐδὲ στραγγαλιῶδες. Πάντα εὐθέα ἐστὶ τοῖς νοοῦσι, καὶ ὀρθὰ τοῖς εὐρίσκουσι γνῶσιν. Διδάσκω γὰρ ὑμῖν ἀληθῆ, ἵνα γένηται ἐν Κυρίῳ ἡ ἐλπίς ὑμῶν, καὶ πλησθήσεσθε Πνεύματος.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

(᾿ 31-32, ἰα΄ 1-12).

Στόμα δικαίου ἀποστάζει σοφίαν, γλῶσσα δὲ ἀδίκου ἐξολεῖται. Χεῖλη ἀνδρῶν δικαίων ἐπίστανται χάριτας, στόμα δὲ ἀσεβῶν καταστρέφεται. Ζυγοὶ δόλιοι, βδέλυγμα ἐνώπιον Κυρίου· στάθμιον δὲ δίκαιον, δεκτὸν αὐτῷ. Οὐδ' ἐὰν εἰσέλθῃ ὕβρις, ἐκεῖ καὶ ἀτιμία· στόμα δὲ ταπεινῶν μελετᾷ σοφίαν. Τελειότης εὐθέων ὀδηγήσει αὐτούς, καὶ ὑποσκελισμὸς ἀθετούντων προνομεύσει αὐτούς. Οὐκ ὠφελήσει ὑπάρχοντα ἐν ἡμέρᾳ θυμοῦ, δικαιοσύνη δὲ ῥύσεται ἀπὸ θανάτου. Ἀποθανῶν δίκαιος ἔλιπε μετὰμελον· πρόχειρος δὲ γίνεται καὶ ἐπίχαρτος ἀσεβῶν ἀπώλεια. Δικαιοσύνη ἀμώμου ὀρθοτομεῖ ὁδοὺς, ἀσέβεια δὲ περιπίπτει ἀδικία. Δικαιοσύνη ἀνδρῶν ὀρθῶν ῥύσεται αὐτούς, τῇ δὲ ἀβουλία ἀλίσκονται παράνομοι. Τελευταῖαντος ἀνδρὸς δικαίου, οὐκ ὄλλυται ἐλπίς· τὸ δὲ καύχημα τῶν ἀσεβῶν ὄλλυται. Δίκαιος ἐκ θήρας ἐκδύνει, ἀντ' αὐτοῦ δὲ παραδίδεται ὁ ἀσεβής. Ἐν στόματι ἀσεβῶν, παγίς πολίταις, αἴσθησις δὲ δικαίων, εὐοδος. Ἐν ἀγαθοῖς δικαίων κατῴρθωται πόλις, καὶ ἐν ἀπωλείᾳ ἀσεβῶν ἀγαλλίαμα. Ἐν εὐλογίᾳ εὐθέων ὑψωθήσεται πόλις· στόματι δὲ ἀσεβῶν κατασκαφήσεται. Μυκτηρίζει πολίτας ἐνδεῆς φρενῶν, ἀνὴρ δὲ

φρόνιμος ἡσυχίαν ἄγει.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

(δ' 7-15).

Δίκαιος, ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Γῆρας γὰρ τίμιον οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῶ ἐτῶν μεμέτρηται. Πολιὰ δέ ἐστι, φρόνησις ἀνθρώποις, καὶ ἡλικία γήρωσ, βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος, ἠγαπήθη· καὶ ζῶν μεταξὺ ἀμαρτωλῶν, μετετέθη. Ἠρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ, ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ. Βασκανία γὰρ φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλά, καὶ ρεμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλεύει νοῦν ἄκακον. Τελειωθεὶς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακροῦς· ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὀσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

* * *

Ἡ ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἶτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν ἐκτενῆ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἀγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου (τῆς ἀγίας μονῆς ταύτης) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἀγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστώτος λαοῦ, τοῦ

ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ ἱερεύς: Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης:

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς: Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δέησεις διὰ τοῦ Κύριε, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένας ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πάσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ

Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορὸς· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορὸς· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Νεφέλην σε φωτός. ᾠχος $\frac{4}{9}$ Πα φ

Π α νη γυ ρις φαι δρα ι ε ρα παν δαι σι ι
α $\frac{\Delta}{9}$ δευ τε πι στοι με θε ξω μεν $\frac{\pi}{9}$ Σπυ ρι ι δων
η μας και γαρ συγ κα λει ει ται $\frac{\Delta}{9}$ ε στι α τω ρ ων
πνευ μα τι κος $\frac{\pi}{9}$ ου η τρα πε ζα θει ει α $\frac{\Delta}{9}$ η
δε ε α α τα θαυ μα τα $\frac{\Delta}{9}$ αι πρα ξεις α θα να τοι $\frac{\pi}{9}$
αυ τ ε ς μι μη σω με θα $\frac{\Delta}{9}$ το πρα ον το α κα
κον $\frac{\Delta}{9}$ το α πλ αν το φι λαν θρω πον $\frac{\pi}{9}$ το πε ρι πα ντας σο

φον εν οἰς εν Αρχι ε ρευ σιν ως φως ε ξε ε λα αμ
ψεν

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου
ο θα να τος τσ ο σι ι
σ αυ τσ

Με γι στων ποι η της α ρε των και θαν μα α
των α νε δει χθης Σπυ ρι ιδων σο φε ταις μεν σσ κα
τα φαι δρου νας τον βι ι ον υ περ φε γγος το η λι
α κον τοις δε κατα λαμ πρυ υ νας κο σμον το ον πε ρι
γει ον υ πε ρ αστρα πα ας σ ρα νσ αμ φοι οιν ω
ραι ο τατος δει κνυ με νος Ο σι ε τοις προ σφεν γσ
σιν εν πι στειταις προ στα σι ι αι αις σσ

Στίχ. Οἱ ἱερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύσονται δικαιοσύνην
και οι ο

σι οι οι σσ α γαλ λι α σον ται

Ωθαν μα τος φρι κτσ η νε κρα πυ θο με ε
νω φω νην ζω ω σαν σοι δε δω κεν ο ρσ δε τσ πο τα
μσ α νε στα α λη δια λο γσ σσ προ στα κτι κσ

η τὰ Ἀνακτοσ νο ο σος ^Δ ευ χη σφ υ γα δευ
 ε ται ^Δ ο Ο φισεις ει δος χρου σφ ^Δ α ντι με τηλ λα
 τετ το ^π νε κροι οι ε ξη γερ θησαν ^Δ ε νηρ γειγαρ
 εν σοι ο Χριστος ^π Σπυ ρι δων ι ε ραρ γε ^Δ ο της Τρι
 α δοστο δογ μα α να κη ρυ υ ξαστρανωσ ^π

Δόξα. Γερμανοῦ.

Ἦχος ^Δ Δι-θ

^Δ ο ο ο ξα Πα α α τρι ι ι και Υι υι ω και
 Α γι ι ω Πνε ε ευ μα τι ^Δ

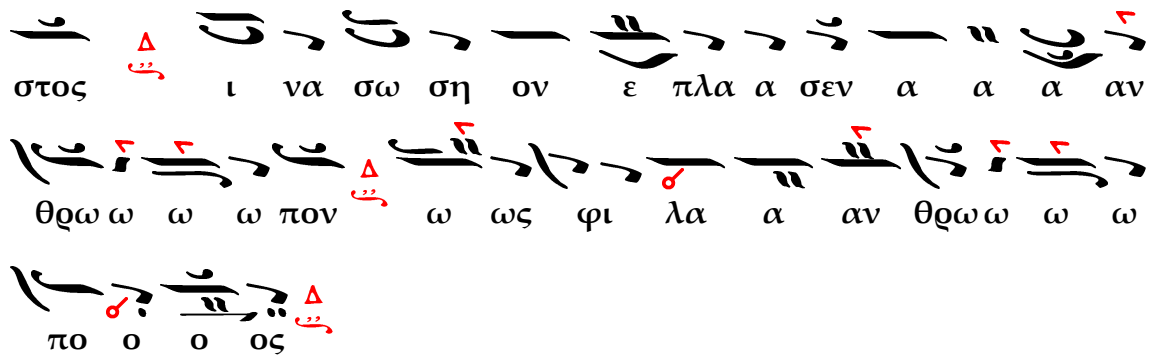
^Δ ε ραρ χων το θει ει ον κει μη η η λι ον ^Δ
 πα τερ ο ο σι ε Σπυ υ ρι ι ι δων σο ο φε ^Δ συ
 εν α ρε ται αι αιαισ α να α δε ε ε δειει ει ει
 ξαι ^θ ο ο θεντης Εκ κλη σι ας προ στατης γε ε
 νο ο με ε ε νος ^Δ αι ρε σι α α α αρχασ ε
 ε ξω ω ω θη η η η σασ ^{Γα} και του Α ρει ει ου
 το βλασφη η μο ον συ νο δι κωσ εις γη ην κα α α τη ^{Νη}

δα α φι ι ι ι σας δι ο θα αυ μα του ουρ γων εν
ερ γω ω και αι αι λο ο ο γω τον Σω τη ρα
α ι κε ε ε ε τε ε ε ευ ε σω θη η ναι
τα ας ψυ χα α ας η η η η μων

Καὶ νῦν. Προεόρτιον. Ὁ αὐτός.

Και νυ υ υ υν και α α ει και εις τους αι ω νας
των αι ω ω ωνων α α μην

Ιδου και ρο ος η γ γι ι κε της σω τη ρι ας η η
μων ευ τρε πι ι ζου σπη η η η λαι αι αι αι ον
η Παρ θε νος ε γ γι ζει ει του τε ε κειν Βη θε
ε εμ γη η η Ι ου ου δα τερ που και α α α
γα α αλλου ο τι εκ σου α να α τε ε ταλ κεν ο
Κυ υ ρι ι ος η η μων α κου σα α τε ο ο ρη
και βου ου νοι οι και τα πε ρι χω ω ρα α της
Ι ι ου δαι αι αι αι ας ο τι ε ερ χε ε ται Χρι ι

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἡ Ὠδὴ Συμεὼν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἔθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον.

Τοῦ Ἱεράρχου.

Ἦχος ♯ Πα ϕ

χος ^Δ και θαν μα τερ γος θε ο φο ρε Σπυ ρι ι δων πα τηρ
 η μων ^π δι ο νε κρα συ εν τα φω προ σφω νεις ^Δ και
 ο φιν εις χρου σην με τε βα λες ^π και εν τω μελ πειν τας
 α γι ας σθ ευ χας ^Δ α γγε λος ε ε σχες συλ λει τερ
 γθ εν τας σοι ι ε ρω τα τε ^π δο ο ξα τω σε δο
 ξα σαν τι Χρι στω ^Δ δο ο ξα τω σε στε φα νω σαν
 τι ^Δ δο ο ξα τω ε νερ γθν τι δι α σθ πα σιν ι α α
 μα α τα ^π

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

T ου Γα βρι ηλ φθε γξα με νου σοι Παρ θε νε το χαι
 ρε ^Δ συν τη φω νη ε σαρ κου το ο των ο λων Δε
 σπο ο της ^π εν σοι τη α γι α Κι βω τω ως ε φη ο
 δικαι ος Δα βιδ ^Δ ε δειχθης πλα τυ τε ε ρα των ουρα
 νων ^Δ βα στα σα σα τον Κτι στην σου ^π δο ο ξα τω ε νοι
 κη σαν τι εν σοι δο ξα τω προ ελ θο ο ντι εκ σου ^Δ
 δο ξα τω ε λευ θε ρω σαν τι η μας δι α του το ο κθ

8 σου ου ου ου 9

* * *

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Μετὰ τὰ ἀπολυτικά, ἐὰν μὲν προηγήθη ἀρτοκλασία:

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν·

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἔλθοι ἐφ' ὑμᾶς τῇ αὐτοῦ θείᾳ χάριτι καὶ φιλανθρωπία πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς (ἢ ὁ ἀναγνώστης)·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν σὺν τῇ ἁγίᾳ ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἐὰν δὲ δὲν προηγήθη ἀρτοκλασία:

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεὺς·

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἁγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἢ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ ἱερεὺς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης· Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ ἱερεὺς· Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναγνώστης· Δόξα. Καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ'. Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν μεγάλην ἀπόλυσιν·

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου αὐτοῦ μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἁσωμάτων, ἰκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων

ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἁγίου (τοῦ ναοῦ), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν ἁγίων ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ λαός· Ἀμήν.

* * * * *